

TREDJE VECKAN I FASTAN

MÅNDAG DEN 21 MARS

Läsning

2 Kung 5:1-15a

Naaman, den arameiske kungens härhövitsman, hade stort anseende hos sin herre och var högt aktad, ty genom honom hade Herren gett seger åt Aram. Och han var en tapper stridsman, men spetälsk. Nu hade araméerna, en gång då de drog ut på strövtåg, fört med sig som fånge ur Israels land en ung flicka, som kom i tjänst hos Naamans hustru. Denna sade till sin matmoder: »Ack att min herre vore hos profeten i Samaria, så skulle denne nog befria honom från hans spetälska!» Då gick hon iväg och berättade detta för sin herre och sade: »Så och så har flickan från Israels land sagt.« Kungen i Aram svarade: »Far dit, så skall jag sända brev till kungen i Israel.«

Så for han då och tog med sig tio talenter silver och sex tusen siklar guld, likaså tio högtidsdräkter. Och han överlämnade brevet till Israels kung, och i det stod det: »Nu, när detta brev kommer dig till handa, må du veta att jag har sänt till dig min tjänare Naaman, för att du må befria honom från hans spetälska.«

När Israels kung hade läst brevet, rev han sönder sina kläder och sade: »Är jag då Gud, så att jag skulle kunna döda och göra levande, eftersom denne sänder bud till mig att jag skall befria en man från hans spetälska? Märk nu och se hur han vill komma i tvist med mig.«

Men när gudsmannen Elisa hörde att Israels kung hade rivit sönder sina kläder, sände han bud till kungen och lät säga: »Varför har du rivit sönder dina kläder? Låt honom komma till mig, så skall han erfara att en profet finns i Israel.«

Så kom då Naaman med sina hästar och vagnar och stannade vid dörren till Elisas hus. Då sände Elisa ett bud ut till honom och lät säga: »Gå bort och bada dig sju gånger i Jordan, så skall ditt kött åter bli sig likt, och du skall bli ren.« Men Naaman blev vred och for sin väg, och han sade: »Jag tänkte att han skulle gå ut till mig och träda fram och åkalla Herrens, sin Guds, namn och föra sin hand fram och åter över stället och så ta bort spetälskan. Är inte Damaskus' floder, Abana och Parpar, bättre än alla vatten i Israel? Då kunde jag ju lika gärna bada mig i dem för att bli ren.« Så vände han om och for sin väg i vrede.

Men hans tjänare gick fram och talade till honom och sade: »Min fader, om profeten hade förelagt dig något svårt, skulle du då inte ha gjort det? Hur mycket mer nu, då han bara har sagt till dig: 'Bada dig, så blir du ren'!« Då for han ned och doppade sig i Jordan sju gånger, som gudsmannen hade sagt. Och hans kött blev då åter sig likt, friskt som en ung gosses kött, och han blev ren. Därefter återvände han till gudsmannen med hela sin skara och gick in och trädde fram för honom och sade: »Se, nu vet jag att ingen Gud finns på hela jorden utom i Israel.«

Responsoriepsalm

Ps 42:2-3; 43:3-4 (R. 3)

R. Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.

Som hjorten trängtar till vattenbäckar,

så trängtar min själ efter dig, o Gud.
Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.
När skall jag få träda fram inför Guds ansikte? R.

Sänd ditt ljus och din sanning, må de leda mig,
må de föra mig till ditt heliga berg och till din boning,
så att jag får gå in till Guds altare,
till Gud, som är min glädje och fröjd,
och tacka dig på harpa, Gud, min Gud. R.

Lovsång

Jfr Ps 130:5,7

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Min själ väntar efter Herren,
och jag hoppas på hans ord,
ty hos Herren finns nåd och frälsning.

Evangelium

Luk 4:24–30

När Jesus kom till Nasaret, sade han till folket i synagogan: »Sannerligen, ingen profet blir erkänd i sin hemstad. Jag försäkrar: det fanns många änkor i Israel på Elias tid, när himlen inte gav regn på tre och ett halvt år och det blev svår hungersnöd i hela landet. Ändå sändes Elia inte till någon av dem utan till en änka i Sarefat nära Sidon. Och det fanns många spetälska i Israel på profeten Elishas tid, och ändå blev ingen av dem botad, däremot syriern Naaman.« Alla i synagogan blev ursinniga när de hörde detta, de sprang upp och drev honom ut ur staden och förde honom fram till branten av det berg som staden låg på för att störta ner honom. Men han gick rakt igenom folkhopen och fortsatte sin väg.

TISDAG DEN 22 MARS

Läsning

Till Dan B:2, 11–20

Omvärvd av elden bad Asarja denna bön:

»För ditt namns skull, överge oss inte för alltid,
upphäv inte ditt förbund
och ta inte din barmhärtighet från oss,
för Abrahams skull, som du älskade,
för din tjänare Isaks skull
och för Israels, som var din helige.
Dem lovade du att ge ättlingar
lika talrika som himlens stjärnor
och sandkornen på havets strand.
Härskare, vi har blivit det minsta av alla folk;
i dag är vi för våra synders skull obetydligast på hela jorden.

I denna tid finns varken furste, profet eller ledare,
varken brännoffer eller slaktoffer, matoffer eller rökelse,
och ingen plats där vi kan offra inför dig och vinna nåd.
Men ta emot oss
när vi kommer med förkrossad själ och ödmjuk ande,
som om detta vore brännoffer av baggar och tjuvar
och feta lamm i tiotusental.
Må detta bli vårt offer inför dig i dag,
och därtill en fullkomlig lydnad för dig,
ty den som litar till dig skall aldrig stå med skam.
Nu följer vi dig helhjärtat,
vi fruktar dig och söker oss till dig.
Låt inte skammen drabba oss,
utan visa din mildhet och din stora nåd
i allt vad du gör med oss.
Rädda oss, du som har gjort så underbara ting,
och vinn ära åt ditt namn, Herre.«

Responsoriepsalm

Ps 25:4–9 (R. 7a)

R. Herre, tänk på mig i din nåd.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nåd,
ty de är av evighet.
Tänk inte på mina överträdelser
och på min ungdoms synder.
Herre, tänk på mig i din nåd
för din godhets skull. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Lovsång

Jfr Joel 2:12–13

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Vänd om till mig av allt ert hjärta, säger Herren,
ty jag är nådig och barmhärtig.

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?» Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen, förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala, befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld. Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald. När de andra tjänarna såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald. Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder.«

ONSDAG DEN 23 MARS

Läsning

5 Mos 4:1, 5–9

Mose talade till folket och sade: »Och nu, Israel, hör de stadgar och förordningar som jag vill lära er, för att ni må göra efter dem, så att ni må leva och komma in i och ta i besittning det land som Herren, era fäders Gud, vill ge er. Se, jag har lärt er stadgar och förordningar, så som Herren, min Gud, har befallt mig, för att ni må göra efter dem i det land dit ni nu kommer, för att ta det i besittning. Ni skall hålla dem och göra efter dem, ty det skall tillräknas er som vishet och förstånd av andra folk. När de får höra alla dessa stadgar, skall de säga: »I sanning, ett vist och förståndigt folk är detta stora folk.«

Ty vilket annat stort folk finns, vars gudar är det så nära som Herren, vår Gud, är oss, så ofta vi åkallar honom? Och vilket annat stort folk finns, som har stadgar och förordningar så rättfärdiga som hela denna lag, vilken jag i dag förelägger er? Ta dig endast till vara och akta dig väl, så att du inte glömmer vad dina ögon såg och inte låter det vika från ditt hjärta i alla dina livsdagar, utan talar om det för dina barn och dina barnbarn.«

Responsoriepsalm

Ps 147:12–13, 15–16, 19–20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren.

Jerusalem, prisa Herren,
Sion, lova din Gud.
Han har gjort bommarna för dina portar fasta,
han har välsignat dina söner. R.

Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast.
Han låter snö falla som ull,
rimfrost strör han ut som aska. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.
Så har han inte gjort för något främmande folk,
och hans bud, dem känner de inte. R.

Lovsång

Jfr Joh 6:63c, 68c

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Alla dina ord är ande och liv;
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Matt 5:17–19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Sannerligen, innan himlen och jorden förgår, skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett. Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket.«

TORSDAG DEN 24 MARS

Läsning

Jer 7:23–28

Så säger Herren: »Hör min röst, så vill jag vara er Gud, och ni skall vara mitt folk. Och vandra i allt på den väg som jag befäller er, för att det må gå er väl.« Men de ville inte höra eller böja sitt öra till mig, utan vandrade efter sina egna rådslag, i sina onda hjärtans hårdhet, och vek tillbaka i stället för att gå framåt. Allt ifrån den dag då era fäder drog ut ur Egyptens land ända till nu har jag dag efter dag, titt och ofta, sänt till er alla mina tjänare profeterna. Men man ville inte höra mig eller böja sitt öra till mig. De var hårdnackade och gjorde ännu mer ont än deras fäder. Och om du än säger dem allt detta, så skall de dock inte höra dig. Och om du än ropar till dem, så skall de dock inte svara dig. Säg därför till dem: »Detta är det folk som inte vill höra Herrens, sin Guds, röst eller ta emot tuktan. Sanningen är försvunnen och utrotad ur deras mun.«

Responsoriepsalm

Ps 95:1-2, 6-9 (R. 7b)

R. Vi är får som står under hans vård.

Kom, låt oss höja glädjerop till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse
och höja jubel till honom med lovsång. R.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan som i Meriba,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,
fastän de hade sett mina verk. R.

Lovsång

Jfr Joel 2:12-13

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkoäderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Vänd om till mig av allt ert hjärta, säger Herren,
ty jag är nådig och barmhärtig.

Evangelium

Luk 11:14-23

Vid den tiden drev Jesus ut en demon som var stum. När demonen for ut, började den stumme tala, och folket häpnade. Men några sade: »Det är med demonernas furste Beelsebul som han driver ut demonerna.« Andra ville sätta honom på prov och krävde att få se ett tecken från himlen. Men han visste vad de hade i tankarna och sade: »Varje rike som råkar i strid med sig självt blir ödelagt, och hus faller över hus. Och om nu Satan råkar i strid med sig själv, hur skall hans rike då kunna bestå? Ni säger ju att det är med Beelsebul som jag driver ut demonerna. Men om jag driver ut demonerna med Beelsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom. Men om det är med Guds finger jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er. När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand, får hans ägodelar vara i fred. Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom, tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litade på och fördelar bytet. Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.«

FREDAG DEN 25 MARS

HERRENS BEBÅDELSE
JUNGFRU MARIE BEBÅDELSEDAG

Högtid

Första läsningen

Jes 7:10-14

Herren talade till Ahas och sade: »Begär ett tecken från Herren, din Gud – du må begära det antingen nedifrån djupet eller uppifrån höjden.« Men Ahas svarade: »Jag begär inget, jag vill inte fresta Herren.« Då sade Jesaja: »Så hör då, ni av Davids hus: Är det er inte nog att ni sätter människors tålmod på prov? Vill ni också pröva min Guds tålmod? Så skall då Herren själv ge er ett tecken: Se, den unga kvinnan skall bli havande och föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanuel.«

Responsoriepsalm

Ps 40:7-11 (R. jfr 8, 9a)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 633**. När den läses används följande text:*

R. Herre, jag kommer för att göra din vilja.

Till slaktoffer och spisoffer har du inte behag
– öppna öron har du givit mig –
brännoffer och syndoffer begär du ej.
Därför säger jag: »Se, jag kommer. R.

I bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
Att göra din vilja, min Gud, är min lust,
och din lag är i mitt hjärta.« R.

Jag bådär glädje, jag förkunnar din rättfärdighet
i den stora församlingen.
Se, jag tillsluter inte mina läppar;
du, Herre, vet det. R.

Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta,
om din trohet och din frälsning talar jag.
Jag förtiger inte din nåd och din trofasthet
för den stora församlingen. R.

Andra läsningen

Heb 10:4-10

Blod från tjurar och bockar kan aldrig ta bort synder. Därför säger Kristus när han inträder i världen:

*Offer och gåvor begärde du inte,
men en kropp har du danat åt mig.
Brännoffer och syndoffer gladde dig inte.
Då sade jag: Se, här är jag.
Som det står skrivet om mig i bokrullen
har jag kommit, Gud, för att göra din vilja.*

Först säger han: Offer och gåvor och brännoffer och syndoffer begärde du inte och de gladde dig inte, och detta fast de frambärs enligt lagen. Sedan säger han: Se, jag har kommit för att göra din vilja. Så upphäver han det första för att låta det andra gälla. Efter denna Guds vilja har vi helgats genom att Jesu Kristi kropp blev offrad en gång för alla.

Lovsång

Joh 1:14ab

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Ordet blev människa och tog sin boning bland oss,
och vi såg hans härlighet.

Evangelium

Luk 1:26–38

I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: »Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig.« Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. Då sade ängeln till henne: »Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut.« Maria sade till ängeln: »Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.« Men ängeln svarade henne: »Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud.« Maria sade: »Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.« Och ängeln lämnade henne.

LÖRDAG DEN 26 MARS

Läsning

Hos 6:1–6

»Kom, låt oss vända om till Herren.
Ty han har sårat oss, han skall också hela oss.
Han har slagit oss, han skall också förbinda oss.
Han skall om två dagar åter göra oss friska,
ja, på tredje dagen skall han låta oss stå upp,

så att vi får leva inför honom.
Så låt oss lära känna Herren,
ja, låt oss sträva efter att lära känna honom.
Hans uppgång är så viss som morgonrodnadens,
och han skall komma över oss lik ett regn,
lik ett vårregn, som vattnar jorden.«

Vad skall jag ta mig till med dig, Efraim?
Vad skall jag ta mig till med dig, Juda?
Er kärlek är ju lik morgonskyn,
lik daggen, som tidigt försvinner.
Därför har jag delat ut mina hugg genom profeterna,
därför har jag dräpt dem genom min muns tal.
Så skall domen över dig stå fram i ljuset.
Ty jag har behag till kärlek och inte till offer,
och till Guds kunskap mer än till brännoffer.

Responsoriepsalm

Ps 51:3–4, 18–21ab (R. Hos 6:6)

R. Jag har behag till kärlek och inte till offer.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty du har inte behag till offer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, Gud, inte förakta. R.

Gör väl mot Sion i din nåd,
bygg upp Jerusalems murar.
Då skall du få rätta offer, som behagar dig,
brännoffer och heloffer. R.

Lovsång

Jfr Ps 95:8ab

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Luk 18:9–14

Vid den tiden riktade Jesus denna liknelse till några som litade på att de själva var rättfärdiga och som såg ner på alla andra: »Två män gick upp till templet för att be, den ene var farisé, den andre tullindrivare. Farisen ställde sig och bad för sig själv: 'Jag tackar dig, Gud, för att jag inte är som andra människor, tjuvar och bedragare och horkarlar, eller som tullindrivaren där. Jag fastar två gånger i veckan, jag lämnar tionde av allt jag köper.' Men tullindrivaren stod avsides och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog med händerna mot bröstet och sade: 'Gud, var nådig mot mig syndare.' Jag säger er, det var han som gick hem rättfärdig, snarare än den andre. Ty den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

FJÄRDE SÖNDAGEN I FASTAN DEN 27 MARS

Alla läsningarna kan alternativt hämtas från årgång A.

Första läsningen

Jos 5:9a, 10-12

Herren sade till Josua: »I dag har jag lyft av er vanäran från Egypten.« Israeliterna hade sitt läger i Gilgal och firade påsk i öknen vid Jeriko, på kvällen den fjortonde dagen i månaden. Dagen efter påsk åt de av vad landet gav, osyrat bröd och rostat korn, just den dagen. Och från den dag de åt av vad landet gav kom inte längre något manna. Israeliterna fick inget manna mer utan åt detta år av skörden i Kanaan.

Responsoriepsalm

Ps 34:2-7 (R. 9a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 631. När den läses används följande text:

R. Se och smaka Herrens godhet.

Jag vill alltid prisa Herren,
ständigt sjunga hans lov.
Stolt ger jag Herren äran,
de betryckta hör det och gläds. R.

Lova Herren med mig,
låt oss tillsammans ära hans namn!
Jag sökte mig till Herren och han svarade mig,
han befriade mig från all fruktan. R.

Se mot honom och stråla av glädje,
sänk inte blicken i skam.
Jag eländige ropade, Herren hörde,
han räddade mig ur all min nöd. R.

Andra läsningen

2 Kor 5:17-21

Den som är i Kristus är en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit. Allt detta har sitt upphov i Gud, som har försonat oss med sig genom Kristus och ställt mig i försoningens tjänst. Ty Gud försonade hela världen med sig genom Kristus: han ställde inte människorna till svars för deras överträdelser, och han anförtrodde mig budskapet om denna försoning. Jag är alltså Kristi sändebud, och Gud manar er genom mig. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud. Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet.

Lovsång

Jfr Luk 15:18

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Jag vill stå upp och gå till min far och säga till honom:
Far, jag har syndat mot himlen och mot dig.

Evangelium

Luk 15:1–3, 11–32

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärdade förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »En man hade två söner. Den yngste sade till fadern: 'Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.' Då skiftade fadern sin egendom mellan dem. Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar. När han hade gjort av med allt blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd. Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något. Då kom han till besinning och tänkte: 'Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl. Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.' Och han gav sig av hem till sin far. Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom. Sonen sade: 'Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.' Men fadern sade till sina tjänare: 'Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' Och festen började.

Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset hörde han musik och dans. Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som stod på. Tjänaren svarade: 'Din bror har kommit hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.' Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta, men han svarade: 'Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig

Du dukar ett bord för mig
i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever. R.

Andra läsningen

Ef 5:8–14

En gång var ni mörker, men i Herren har ni nu blivit ljus. Lev som ljusets barn – ljuset bär frukt överallt där det finns godhet, rättfärdighet och sanning – och tänk på vad Herren vill ha. Ta inte del i mörkrets ofruktbara gärningar. Mer än så, avslöja dem – vad sådant folk har för sig i skymundan är en skam till och med att tala om. Men när alltsammans avslöjas av ljuset blir det synligt, för överallt där något blir synligt finns ljus. Därför heter det: »Vakna, du som sover, stå upp från de döda, och Kristus skall lysa över dig.«

Lovsång

Joh 8:12

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Joh 9:1–41

Vid den tiden, när Jesus kom gående, fick han se en man som hade varit blind från födelsen. Lärjungarna frågade honom: »Rabbi, vem har syndat, han själv eller hans föräldrar, eftersom han föddes blind?« Jesus svarade: »Varken han eller hans föräldrar har syndat, men Guds gärningar skulle uppenbaras på honom. Medan dagen varar måste vi göra hans gärningar som har sänt mig. Natten kommer, då ingen kan arbeta. Så länge jag är i världen är jag världens ljus.« Sedan spottade han på marken, gjorde en deg med spottet och strök degen på mannens ögon och sade: »Gå och tvätta dig i Siloadammen.« (Siloa betyder utsänd.) Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende. Hans grannar och de som förut hade sett honom som tiggare sade: »Är det inte han som satt och tiggde?« Några sade: »Jo, det är han«, och andra: »Nej, men han är lik honom.« Själv sade han: »Det är jag.« Då frågade de: »Hur öppnades dina ögon?« Han svarade: »Han som heter Jesus gjorde en deg och strök den på mina ögon och sade åt mig att gå till Siloadammen och tvätta mig. Jag gick dit och tvättade mig, och sedan kunde jag se.« De frågade honom: »Var är han?« Han svarade: »Jag vet inte.«

De förde mannen som hade varit blind till fariseerna. Det var på en sabbatsdag som Jesus hade gjort degen och öppnat hans ögon. Nu frågade också

fariseerna honom hur han hade fått sin syn. Han svarade: »Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu kan jag se.« Några fariseer sade: »Mannen han talar om är inte sänd av Gud, han håller inte sabbaten.« Men andra sade: »Hur skulle en syndare kunna göra sådana tecken?« De var alltså oeniga, och därför frågade de den blinde en gång till: »Vad tror du själv om honom, eftersom han öppnade dina ögon?« Han svarade: »Att han är en profet.«

Judarna trodde inte på att han hade varit blind och fått sin syn, så de kallade till sig den botade mannens föräldrar och frågade dem: »Är det här er son som ni säger var född blind? Hur kommer det sig att han kan se nu?« Föräldrarna svarade: »Vi vet att det här är vår son och att han föddes blind. Men hur han kan se nu vet vi inte. Och vem som har öppnat hans ögon, det vet vi heller inte. Fråga honom, han är gammal nog, han kan svara för sig själv.« Detta sade föräldrarna av rädsla för judarna. Redan då hade nämligen judarna kommit överens om att den som erkände Jesus som Messias skulle uteslutas ur synagogan. Det var därför som mannens föräldrar sade: »Han är gammal nog. Fråga honom själv.«

För andra gången kallade de alltså till sig mannen som hade varit blind och sade till honom: »Ge Gud äran. Vi vet att den här mannen är en syndare.« Han svarade: »Om han är en syndare vet jag inte. Men det vet jag, att jag som var blind nu kan se.« De frågade honom: »Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon?« Han svarade: »Det har jag redan sagt er, men ni ville inte lyssna. Varför vill ni höra det igen? Kanske ni också tänker bli hans lärjungar?« Då snäste de av honom och sade: »Du är hans lärjunge, men vi är Moses lärjungar. Vi vet att Gud har talat till Mose, men varifrån den här mannen kommer, det vet vi inte.« Han svarade: »Ja, det är det märkliga, att ni inte vet varifrån han kommer, och ändå har han öppnat mina ögon. Vi vet att Gud inte lyssnar till syndare, men om någon fruktar Gud och gör hans vilja, då lyssnar han till honom. Aldrig förr har man hört att någon har öppnat ögonen på en som var född blind. Om den här mannen inte vore sänd av Gud hade han inte kunnat göra någonting.« Då sade de till honom: »Du föddes syndig alltigenom, och du skall undervisa oss!« Och de körde ut honom.

Jesus fick höra att de hade kört ut honom, och när han träffade honom frågade han: »Tror du på Människosonen?« Han svarade: »Vem är han, herre? Jag vill tro på honom.« Jesus sade: »Du har sett honom. Det är han som talar med dig.« Då sade han: »Jag tror, herre« och föll ner för honom. Och Jesus sade: »Till en dom har jag kommit hit till världen, för att de som inte ser skall se och de som ser skall bli blind.«

Några fariseer som var tillsammans med honom hörde detta och sade till honom: »Är kanske vi också blind?« Jesus svarade: »Om ni vore blind skulle ni vara utan synd. Men nu säger ni att ni ser. Er synd står kvar.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 9:1, 6-9, 13-17, 34-38

Vid den tiden, när Jesus kom gående, fick han se en man som hade varit blind från födelsen. Jesus spottade på marken, gjorde en deg med spottet och strök degen på mannens ögon och sade: »Gå och tvätta dig i Siloadammen.« (Siloa betyder utsänd.) Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende. Hans grannar och de som

förut hade sett honom som tiggare sade: »Är det inte han som satt och tiggde?« Några sade: »Jo, det är han«, och andra: »Nej, men han är lik honom.« Självsade han: »Det är jag.«

De förde mannen som hade varit blind till fariseerna. Det var på en sabbatsdag som Jesus hade gjort degen och öppnat hans ögon. Nu frågade också fariseerna honom hur han hade fått sin syn. Han svarade: »Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu kan jag se.« Några fariseer sade: »Mannen han talar om är inte sänd av Gud, han håller inte sabbaten.« Men andra sade: »Hur skulle en syndare kunna göra sådana tecken?« De var alltså oeniga, och därför frågade de den blinde en gång till: »Vad tror du själv om honom, eftersom han öppnade dina ögon?« Han svarade: »Att han är en profet.« Då sade de till honom: »Du föddes syndig alltigenom, och du skall undervisa oss!« Och de körde ut honom.

Jesus fick höra att de hade kört ut honom, och när han träffade honom frågade han: »Tror du på Människosonen?« Han svarade: »Vem är han, herre? Jag vill tro på honom.« Jesus sade: »Du har sett honom. Det är han som talar med dig.« Då sade han: »Jag tror, herre« och föll ner för honom.